

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
Pe un an 2 fl. (4 coroane).
Pe o jumătate de an 1 fl. (2 coroane).
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la Institutul Tipografic în Sibiiu

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE
se primesc în biroul administrației (strada
Poplăcii nr. 15.) — Telefon nr. 14.
Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Paștile.

Crăciun negru — Paști albe.
Vorbă veche.

Așa zice o vorbă veche românească: dacă Crăciunul e negru, Paștile vor fi albe. Va se zică: dacă la Crăciun e vreme bună, caldă, de se topește neaua și dealurile desvélite de haina lor cea albă se arată earăși negre, atunci la Paști, bagseamă, colinele înverzite puțin, se vor acoperi earăși cu un subțirel strat de zăpadă.

Vorbă veche trebuie să fie vorba asta, pe care de mic 'mi-am însemnat-o și eu dela bunică-mea. Dacă e însă și adevărată, asta nu o știu.

Cum stau însă acum în preajma sfintelor sărbători ale învierii Domnului, în preajma zilelor înrumenite de ouă roșii și de amintirea sângelui nevinovat vărsat pe sfânta cruce de pe Golgotha, îmi aduc aminte, nu știu pentru ce, de sărbătorile Crăciunului trecut.

Ce Crăciun a fost pentru noi Crăciunul trecut!

Atunci tocmai izbucnise cearta urită, care mai trei luni de zile s'a ținut de noi, de ne-a învrăjbit. Erau zile posomorite și cernite. Colindele frumoase ce răsuna prin vecini 'mi-se păreau descantece de jale. „Florile dalbe“ ne sunau în urechi ca și niște vorbe străine, nepricepute și neînțelese, deși une-ori în copilăria noastră senină și curată, ca bolta vineție a cerului, le cântam cu atâta sfântenie. Întrebând atunci pe un bătrân de ai noștri, care suferise temnița din Vaț, cum 'i-se pare Crăciunul, 'mi-a răspuns:

„Urit crăciun, negru Crăciun; mai frumos ni-a fost Crăciunul în temnița din Vaț“.

Negru Crăciun...!

Acum însă viscolul vrajbei s'a potolit; cerul s'a limpezit; aerul s'a curățit și toți vedem mai curat și mai limpede. Pacea începe a-'și relua locul seu; liniștea începe se pregătească calea bunei înțelegeri, care se întărească șirurile și se ne închege puterile.

Vedem porniri bune și sănătoase. Suferințele, ce cu toții le îndurăm, ne însoțesc pe toți cei-ce suferim, și dorul obștesc, ce-'l simțim în suflet ne glăsuște tuturor, că numai împreună simțind, numai împreună lucrând putem trece peste

săptămâna patimilor, ca să ajungem mai curând la ziua măreață a învierii...

Dalbe Paști ni-se arată!

Dalbe prin seninătatea gândurilor ce ne muncesc creerii, dalbe prin curățenia simțemintelor ce ne străbat pieptul, dalbe prin dorul ferbinte ce-'l simțim, de a ne vedea earăși întăriți, mergând falnic pe calea luptelor frumoase.

Eată, de ce 'mi-am adus aminte de vorba veche românească, care ne spune că după crăciun negru vin paști albe.

Negru ni-a fost Crăciunul, dalbe ni-'s Paștile.

Dr. E. Dăianu.

Adunarea pentru pace. Această adunare, acest congres, care într'un an se ține într'un oraș, într'alt an în alt oraș mai mare și la care iau parte tot oameni învățați, cari voesc ca împărăția păcii să domnească pe pământ, ear' nu războiul cu grozăviile lui, în anul acesta se va ține la Budapesta, mulțumită marilor stăruințe ale Ungurilor. Deputații români nu s'au învoit nici în anul trecut, nici în anul acesta nu se învoesc, ca să iee parte la adunarea din Pesta. Cum și pot să vină ei, să hotărăască și să vorbească de pace, când numai pace nu domnește în sinul bieților locuitori ai acestei țeri!? Foile unguerești s'au supărat amar pe frații noștri din România. Supărarea lor, bucuria noastră!

Christos a înviat!

Au trecut nouăsprezece veacuri de când Mântuitorul nostru, gol, bătut, scuipat și rănit s'a suit pe lemnul de ocară se moară și apoi prin moarte și din moarte să învieze.

Au trecut nouăsprezece veacuri de când Mântuitorul a fost răstignit pentru că a predicat adevărul și dreptatea între oamenii acestei lumi, cari la rîndul lor în loc de mulțumire 'l-au silit să-'și săvîrșească vieța pe lemnul cel rușinos al crucii.

Același e omul, care a fost și atunci; omenirea, luată în întregul seu, nu mai e cea de atunci.

Felul de a vedea al oamenilor, treptat cu scurgerea veacurilor, s'a schimbat și omul împins de-a tăria tot mai mult a fost silit să-'și înfrîneze pornirile cele rele și să-'și pună jertfărea de sine și de ale sale, drept punct de mănecare, fără de care jertfă de sine, împărăția unei

vieți pacinice nu este cu putință între oameni.

Trecut-au însă 19 veacuri, trecut-au prin atâtea smăcinări, prin atâtea sbuciumări, prin atâtea hărțueli și prin atâtea vărsări de sânge, și încă tot n'am ajuns acolo, ca să vedem împlinirea frumoaselor făgăduințe, tot n'am rășbit până acolo, unde ne povățuesc să mergem blânde învătăuri ale Mântuitorului despre credință, despre iubire și nădejde.

Totuși de o răcoreală mângăitoare suntem părtași când privim în viitor și ne dăm seamă despre drumul, pe care 'l am străbătut, căci departe suntem ajunși și pe zi ce merge tot mai mult ne apropiem de timpul făgăduit.

De ce atâta luptă între oameni?

Fața pământului este ea oare prea strîmtă, că să-'i încapă pe toți oamenii, e ea oare prea săracă în bogății ca să-'i mulțumească pe toți?

Nu, lumea e largă și e prea largă, e plină de daruri și de bunătăți, fără numai omul e nesățios, căci așa îi e firea.

.....În sudoarea feței tale îți vei câștiga pâinea cea de toate zilele!.... 'i-s'a zis omului nemulțumit cu comorile fără număr și cu bunătățile fără de sfîrșit ale pământului acesta.

Adevărat! În sudoarea feței sale trebuie și va trebui să-'și câștige omul pâinea cea de toate zilele!

E însă în firea omului, de a nu prea osteni pentru „pâinea de toate zilele“, ci mai mult îi place se găsească de-a gata și nici minune nu e, că oamenii veacuri de-a rîndul s'au luptat între dinșii, ca învingătorii se scape de sub porunca asta, de sub porunca obștească.

Și astăzi tot de aici pornesc toate luptele dintre oameni; e însă grozavă deosebirea între vremea de acum și între vremea de atunci.

În acest răstimp de vreme, oamenii acestia, cărora le plăcea se capete de-a gata pe nemuncite, s'au prăpădit de mult, încât nici nu se mai știe unde le-a perit urma. Au dispărut fiindcă nu mai era cu putință de a viețui.

Toți cei-ce au fost dedați a trăi din sudoarea altora au perit, ca-și-când nici n'ar fi fost. Așa a vrut Dumnezeu, așa a fost porunca păcatului lor. Folosul câștigat pe nedreptul, printre degete 'li-s'a

străcurat și mai pe urmă ei înșiși s'au străcurat dintre oameni, trecând în negura întunecoasă a uitării.

An de an, veac de veac, s'a urmat lupta și din zi în zi tot mai mult a fost silit fiește-care viețuitor, ca în sudoarea feței lui să-și agonisească pânea de toate zilele.

Mai sânt și astăzi oameni cari nu trăesc din sêul lor, din sudoarea feții lor, dar' ei nu au dreptul de a trăi așa; mai sânt și astăzi oameni, cari trăesc din osteneala altora, însă ei mai curând sau mai târziu vor fi huliți; peritori de foame au să fie aceia, cari nu muncesc în sudoarea feței lor, fiecare așa după-cum 'l-a rînduit Dumnezeu și după-cum el își rînduește felul de a trăi.

Numai așa va fi cu putință: „pe pământ pace și între oameni bună 'nvoire“.

Restignit pe cruce a fost Mântuitorul nostru, dar' învățăturile lui au străbătut din neam în neam și au cuprins mințile oamenilor, schimbând întrucât a putut firea omenească, ducându-ne spre fericirea obștească, întru-cât poate fi fericire în lumea aceasta, lume de necazuri.

Și dacă mai este nefericire în lume și dacă tot mai trebuie se dăm din roadele muncii noastre, pentru-ca alții să-și petreacă vieța fără grijuri, în tihnă boerească, astăzi în ziua învierii să ne mângăiem cu credința, că altfel va fi mâne, și încă mai altfel poimâne.

Mult au suferit părinții noștri, pentru-că au voit ca binele și adevărul să fi stăpânească, mult suferim și noi de ni-e amară vieța, dar' să nădejduim, că copiii noștri mai puțin vor suferi.

E neîndurat mersul spre bine al omenimii și nu e nici o scăpare pentru cei ce se pun împotriva poruncilor Mântuitorului nostru.

A înviat Christos, vestitorul iubirii, a înviat anume pentru întărirea sufletelor

celor-ce sufer, pentru cei nedreptățiți, pentru noi a înviat Christos!

Să zicem deci din adâncul inimii:

Christos a înviat!

căci zisa aceasta străbună e o nespusă comoară de nădejdi și mângăieri.

Christos a înviat!

Uniți să fim!

Unire! Scump și frumos cuvânt! Poate cel mai frumos cuvânt dintre toate cuvintele graiului omenesc. Când îl auzi par'că un ce stîmpărător îți trece prin tot trupul, îți e ca-și-cum nici nu 'ți-ar păsa de toate clevetirile de toate bârfelile ce năpadesc asupra ta, îți e ca-și-cum o mai mare putere 'ți-s'ar revêrsa în trup, o putere ce te rechiamă la o luptă mai îndârjită în vieța aceasta.

La auzul cuvântului unire între frați, te cuprinde un mai mare dor de muncă pentru ale tale și ale neamului din care faci parte și îți zici:

Până-ce noi Români vom fi strînși inimă la inimă, umăr la umăr, până-ce vom fi cu toții una, până atunci dușmanul nu va putea să se atingă de noi, fi va fi frică vîzându-ne la olaltă, formând zidul de care să se opintească ori-ce dorință nebună a celor-ce nu ne voesc binele ci răul, a celor-ce nu ne lasă în pace și tihnă, ca să putem și noi înainta pe calea învățăturilor pentru a putea fi și noi folositor binelui obștesc, binelui omenimii întregi.

Așa este! Când toți Români sîntem la olaltă îndrăznim a căuta mai fără frică, mai fără teamă în fața întemplerilor, cari după-cum le e data, ar fi să ne umplă de îngrijiri.

Sîntem un popor asuprit, sîntem un popor scurtat în drepturile sale, sîntem schingiuiți, sîntem robiți, cine ne va

mântui? Vieța, libertatea, egalitatea, drepturile, cine ni-le va da?

„Moarte“, strigă un glas năpraznic, moarte ear' nu libertate, nu egalitate. „Moarte“ strigă cel ce voiește să omoare dreptate, să omoare adevărul, să piară iubirea, pe care Dumnezeu însuși, Domnul Isus Christos s'a născut a o sădi în inimile oamenilor.

Ei bine, în fața acestei stări de lucruri, numai un singur mijloc este, care ne poate pune în stare de-a lupta umăr la umăr pentru ajungerea țintei obștești care nu este altceva, decât mântuirea neamului nostru mult asuprit, scăparea lui de sub povara greutăților, pe cari oameni fără Dumnezeu, fără dreptate, și fără de adevăr, cu ori-ce preț vrea a le arunca pe spinarea noastră, este drumul arêtat de însuși Mântuitorul nostru Isus Christos, este drumul iubirii de frați, este unirea care leagă pe frați, este iubirea adevărului și a dreptății dintre frați, după-cum însuși Mântuitorul ne-a învățat: „Iubiți-vê unul pe altul, iubiți pe deaproapele vostru, iubiți chiar și pe dușmanii voștri ca pe voi înși-vê“ și înainte de toate unirea dintre noi înșine.

Unul fiecărui se cuvine să fim slujitori ai adevărului și ai dreptății, căci numai așa, numai așa ne vom pute numi creștini, și numai așa vom merge pe drumul arêtat de Mântuitorul nostru, care și vieța 'și-a jertfit-o pentru intruparea acestor învățături în inimile oamenilor.

Trebuie să fim îngăduitori față de frații noștri, să nu aruncăm tina grelei învinuirii, până-ce nu ne-am încredințat, că e atât de păcătos, încât întoarcerea la calea adevărului să nu mai fie cu putință.

Numai astfel făcînd, se va pute naște unirea adevărată, carea e pavăza cea mai bună împotriva dușmanilor din lăuntru și din afară. Numai uniți fiind în cugete și în simțiri, vom pute fi mai

FOIȚA.

PLÂNGEREA ITALIEI pentru sora ei România.

Frunză verde lăcrămioară
Am avut o sorioară,
Iubitoare, 'ncântătoare,
Născută la foc de soare.
Vai de mine, vai de ea!
Din copilăria mea,
Ochi cu dînsa n'am mai dat:
Vremea greu ne-au apăsât!
Dar' de-ar fi ori-ce ar fi,
Sorioane tot vom fi,
Că 'n noi dorul nu mai tace,
Sânge apă nu se face,
Două inimi sorioare
Sînt ca razele-arzătoare
Ce din soare vesel plec
Și prin neguri dese trec,
Și 'n vîzduh se rătăcesc
Și-apoi ear' se întălesc.

Sfaturi bune.

Celor-ce ne *asupresc*,
Chiar' părinții noștri de-ar fi,
Cu bine să-și răsplătim
Și dar din cer vom primi.

Mânia, pisma și ura
Pe voi nu vê stăpânească,
Căci ele în totdeauna
Vieța au s'o amărăscă.

Pe cei cari ne greșesc,
Totdeauna să-și iertăm;
E lucru dumnezeesc
Cu greșiți de ne 'mpăcăm.

Cu cei răi de ne 'nsoțim
Și noi răi avem să fim;
Dacă sîntem cumpetați,
Trăim ani îndelungați.

Nici-odată Dumnezeu
Nu uită pe cei smeriți,
Totdeauna darul seu
Îl dă celor *asupriți*.

Date la lumină de: *Ilie Sîrbu*.

Moșul la Turda.

La alegerea de deputat dietal ce s'a ținut în Turda acum cinci ani, adică la 1891, se pusese spre vederea tuturor, pe perețele ospetăriei „La soare“ o icoană, pe care erau zugrăviți, un Ungur și un Român.

Ungurul era zugrăvit cu niște mustațe lungi rêsucite, cu o pălărie, după-cum zice Ungurii „csárdás kalap“, îmbrăcat în îmbrăcăminte națională ungurească, cu mâinile în buzunare și cu niște cisme cu pinteni.

Românul era zugrăvit, cu un păr mare, cu niște mustațe neregulate, sdrențos, cu niște opinci tafle și cu o bucată de mălaiu în mână, din care mânca.

Se adunase multă lume, de se uita la mirozenia de icoană, fiind Sâmbăta când se face țîrg de săptămână în Turda și era și alegere de deputat dietal. Între cei-ce se uitau la icoană era și un Moș, cam sărac cum se vedea de pe îmbrăcăminte. Se întempleră de trece un domn Ungur din Turda, și vîzînd pe Moș mai sdrențos ca pe alții îl întrebă:

neînduplecați în lupta grea ce ne așteaptă, carea trebuie să aibă un plan anumit, după care să fie purtată de toți și de toate, purtată de așa, încât lucrarea unuia să nu stînjinească lucrarea celuilalt, ci să o ajutore, să o sprijinească.

Planul lucrării noastre e făcut, și e făcut de bărbații noștri cei mai buni, cei mai înțelepți, cei mai cu tragere de inimă pentru soarta neamului nostru, de bărbați cari sînt mai jertfii pentru binele și înaintarea neamului nostru.

Iubiți frați și cetitori! Voi îi cunoașteți bine cine și cari sînt „Ei“. Îi cunoașteți după mărimea și mulțimea jertfelor aduse pentru neam și pentru-că au predicat adevărul asemenea Apostolilor lui Christos și cari întocmei ca și Apostolii, au luptat și luptă încă, fiind siguri, că isbînda trebuie să vină cîndva, fiind siguri că, cu cât mai multe sînt jertfele ce li-se cer, cu atît mai apropiată va fi isbînda.

Să-i iubim deci, așa după-cum Ei ne iubesc pe noi, să fim una și nedespărțiți de cătră Ei, căci pentru ale poporului drepturi se luptă Ei.

În fața luptelor grele ce ne așteaptă, în fața șiroiului de nenorociri ce se năpustesc asupra capetelor noastre, avem datorința ca să plîntăm între noi steagul iubirii de frate, steagul unirii. Sub acest steag să ne adunăm, sub el să ne unim puterile, căci numai cu el vom putea băga frică și cutremur în rîndurile celor răi, numai sub el luptînd, unul pentru toți și toți pentru unul, vom pute să ne ajungem dorurile și dorințele, scopul și ținta deobște spre mărirea națiunii mamă ai cărei fi cu toții sîntem.

Dee Dumnezeu ca așa să fie!

e.

Contra milleniului.

„Zastava“ înflăcărata foaie națională sîrbească din Novisad, publică de curînd un apel al tinerimii universitare (dela școalele mai înalte) sîrbești, cătră toată tinerimea sîrbească și cătră poporul sîrbească, în care desmîntă dela a lua parte la milleniu. Eată cum scriu tinerii însuflețiți ai Sîrbilor:

„Tinerimea universitară sîrbă, n'are nimic în contra sîrbării maghiare întru cât ea vrea să arete lumii dezvoltarea națiunii maghiare. Cunoșcînd însă scopul de care se călăuzesc pregătitorii acestei sîrbării naționale maghiare, ce însemnătate vor să-i dea, și avînd în vedere starea de plîns a naționalităților nemaghiare azi, tinerimea universitară sîrbească trebuie să și ridice cuvîntul seu contra unei astfel de sîrbării!

„Ținînd tare la vederile pertru cari s'a luptat marele Svezozar Miletici, cari vederi și-le-a însușit în timpul mai nou și congresul naționalităților, tinerimea universitară sîrbească e de părere, că la acea sîrbare n'ar trebui să vie, nu numai nici un membru al naționalităților nemaghiare din Ungaria, dar' peste tot nici un singur Slav și nici un Român, căruia îi pasă numai cevași de înaintarea poporului seu!

„Deoarece în aceeași vreme în Budapesta se va ține un congres studentesc internațional (adecă fără privire la naționalitate și țeară) tinerimea sîrbă declară, că nu va lua parte la acel congres, pentru aceleași pricini, cari opresc pe Sîrbi și pe celelalte naționalități de a merge la milleniu.

„Tinerimea universitară din Zagreb, crede că în schimb, în același timp cînd în Budapesta va fi întrunit congresul studentesc internațional, să se țină într'alt oraș un congres (adunare) a tinerimii române, slovace și sîrbești, ca răspuns celui din Budapesta!

Sfîrșind rugăm pe toți membrii și amicii popoarelor nemaghiare din Ungaria, pe toți amicii adevărați ai adevăratei libertăți:

„Nu mergeți la milleniu!“

*

Nu avem nimic de adaus la acest călduros apel al tinerimii sîrbe, decât că ne bucurăm de el, și dorim că el cu acurateță să fie urmat.

El nu este numai cuvîntul tinerimii sîrbe cătră tinerimea sîrbească și poporul sîrbească, ci e și cuvîntul nostru al tuturor cătră poporul nostru întreg:

„Nu mergeți la milleniu!“ să răsună din plaiu în plaiu, din vale în vale peste toate locurile locuite de Români, dar' nici nu numai atît, ci cuvîntul întregit să fie așa: „Nu mergeți la milleniu dar' puneți-vă toți toate puterile întru spriginirea lucrării de demonstrare ce numai veți auzi că s'a pus ici-colo, din o parte ori alta, la cale în contra milleniului! Puneți-vă toți umărul și inima și însuflețirea toată în slujba acestei lucrări, ca măreță să ese ea!

Dreptul de alegător.

Legea electorală ungiurească din 1874 (articolul XXXIII.)

Partea V.

Purcederea la alegere.

(Urmare.)

§. 81. Dacă în decursul alegerii, ceilalți candidați, afară de unul, se retrag, și își arată hotărîrea lor aceasta ei în persoană, ori prin o declarație scrisă și subscrisă de ei înșiși, cătră președintele alegerii, atunci candidatul rămas singur, va fi proclamat ca deputat pentru dietă.

Retragerea candidaților e a se lua la protocol.

§. 82. Cînd nici unul dintre deputați n'a dobîndit „majoritate absolută“ de voturi (adecă număr destul de mare), se va face o nouă votare, pentru care comitetul central, pune potrivit §-lui 58 al acestei legi, un nou termin.

Cu „majoritate absolută“ e a se socoti un număr de voturi, care întrece jumătatea tuturor voturilor date (la aceea alegere) chiar și cînd o parte din acele voturi s'au dat unui candidat ce s'a retras în decursul alegerii.

- Ce ala moi?
- Ce să fie, un chip, răspuse Moțul.
- Chip, chip, da ce fel de chip?
- Da ia, după-cum se vede, un Ungur și un Român.
- Da ce face Rumun?
- Mîncă mîlaiu.
- Da vungur ce face?
- Da ce să facă, vezi dumniata că înghite gol, că s'a rugat destul de Român să-i dea mîlaiu, dar' nu vrea să-i dea, caută prin buzunare ca să cumpere ceva, dar' e numai sărăcia prin ele. Dare-ar Dumnezeu ca toți să se roage de noi Români ca să le dăm câte o bucătură, că atunci de bună-seamă toți ar înghiți gol, ca cel de pe icoană.

Simțîndu-se domnul mulțumit cu răspunsul Moțului, se depărtă, lăsînd pe toți cei dimpregiur, ținîndu-se de foale de rîs, de răspunsul cel îndrăzneț și șod al Moțului.

Auzită dela Vasile Suciu din Cacova-Jerij care a fost de față la vorbire.

Ioan Vesa, invîțător.

TOCĂNEL.

— Anecdota. —

Tocănel cioroiul, de meșteșug căldărar, merse într'o zi în pădure ca să și facă cărbunii de lipsă pentru meșteșugul lui. Din întemplantare îl apuca noaptea în fundul pădurii; și se înfățișa tot felul de năluci, smei și draci, în fine o luă la fugă cătră sat, lăsîndu-și toate uneltele în pădure, și în întunerecul nopții ajunge la cort în capul satului, cu limba scoasă și amețit de nu mai știa de el.

Se puse pe pat ca un mort, vorbea cu toți dracii și tot felul de basaconii.

Vîzînd Piranca că nu-i glumă cu Tocănel, dă fuga la popa, ca să vină să-i cetească și să-l precestească, ca să nu moară ca un păgân.

Preotul veni la ruga Țigancei, îi ceti rugăciunile ce se cuvîne și în urmă voi să-l cuminece, dar' Țiganul nu voi să caște gura Doamne ferește.

Purdelul Rîpa, de vr'o 6 ani, se uită cât se uită, în urmă zise: Părinte, dacă îmi dai un creițar, și-l fac eu de deschide gura.

— Cum Rîpo? îl întrebă preotul, ia să vedem cum, c'apoi capeți un creițar.

Rîpa purdelul puse mîna pe pipă (lulea), o aduse la nasul tătane-so și îi zise: „Dic tato lula cu duhan de hăl bun“, atunci cioroiul bătrîn căscă o gură cât o șură: a-a-a-a, la care căscătură zicea Rîpa: „bagă, părinte, bagă!“ Însă cînd preotul voia să-i dea lingurița la gură, Tocănel, căldărarul, ear' încheștă gura de nici gendarmii cu panganetul și nu i-o ar fi putut descleșta.

Rîpa repetă a doua-ora „dic tato lula cu duhan bun“; a-a-a căscă Țiganul, însă pînă preotul da lingurița la gură era în zadar.

În urmă l-au lăsat în pace neferostoit ca pe un cortorar.

Budapesta, 29 Martie 1896.

Ioan Cărlan.

Dacă toți candidații primesc voturi în număr egal (unul cât altul), se face nouă alegere, și anume chiar și atunci, când unul din ei ar fi răposat până la acel termen nou.

Când însă unul din cei doi candidați (cu voturi egale) s'a retras din candidare, cel rămas se proclamă de deputat

§. 83. După-ce au votat, ori au fost provocate să voteze, toate comunele, în șirul statornicit, și și acelea cari nu s'au înfătoșat la alegere în șirul dat, președintele alegerii statornește un timp de cel puțin una ori 2 ore, după trecerea căruia apoi nu mai primește nici un vot. (În orele acestea, firește, va primi dacă cei-ce nu veniseră, vin).

Președintele comisiei închide apoi îndată registrul (catalogul) de votare, și dă cele trei exemplare ale acelui catalog făcut de dînsul și de secretari, împreună cu protocolul luat despre alegere în decursul votării, — în mâna președintelui.

§. 84. Președintele alegerii, membrii comisiei de scrutiniu și bărbații de încredere ai candidaților, pot să-și dea și ei voturile lor decumva au drept de alegător în cercul unde au fost trimiși, — și după trecerea ceasului de încheiere stabilit în §. 83, în fața uneia dintre comisii.

§. 85. Fiecare comisie scrutinatoare, va lua un protocol despre decursul votării.

În acest protocol se va însemna:

a) numele membrilor comisiei de scrutiniu și a bărbaților de încredere ai candidaților;

b) timpul începerii votării și sfîrșitul dobândit de fiecare comisie;

c) toate hotărîrile președintelui și măsurile luate de acesta pentru ținerea bunei rîndueli.

Privitor la voturile respinse se va întocmi un catalog deosebit, care se va alătura la protocol.

§. 86. După-ce darea voturilor s'ar fi terminat la toate comisiile, potrivit §-lui 83, președintele alegerii adună în fața tuturor membrilor comisiilor, sfîrșiturile votării, și pe acel candidat care a înrunit „majoritate absolută“ de voturi din voturile date, îl proclamă ales deputat pentru dietă.

§. 87. Despre întreg decursul alegerii se va lua un protocol, în care se va însemna:

a) numirea circumscripției electorale (a cercului);

b) locul și timpul alegerii;

c) numele candidaților de alegere;

d) numele celor-ce au propus (au pus, în candidare pe cineva, și numele celor numiți de către aceștia ori de către președinte ca bărbați de încredere, apoi data declarațiunii și a votării;

e) retragerea candidatului ori a candidaților, ce au înștiințat aceasta;

f) timpul începerii și a sfîrșirii alegerii și capătul la care s'a ajuns prin votare;

g) cîștigul din urmă (pentru votare) pus de președinte;

h) hotărîrile și măsurile luate de președinte pentru ținerea bunei rîndueli.

În acest protocol nu poate fi însemnat nici un protest și nici o observare a cuiva.

Protocolul astfel încheiat va fi scris de președinte și de secretarul său.

§. 88. Atît protocolul general (cel descris în §-ul de mai sus), cât și protocoalele comisiilor de scrutiniu și coalele rubricate (liniate) pentru însemnarea voturilor, se vor scrie în limba statului, în trei exemplare.

Dintre acestea se va da numai decît unul deputatului ales, ori 'i-se va trimite cu recipisă. Celelalte amîndouă se vor trimite comitetului central, care va pune

pe unul în archiva cercului ori a orașului ear' pe al doilea îl va trimite ministrului de interne (pentru trebile din lăuntru ale țerii).

Deputatului ales îi slujește ca dovadă de deputație, protocolul primit despre alegere.

Atît formularul pentru protocoale, cât și coalele liniate pentru votare, se vor trimite celor chemați a le avea, de către ministrul de interne.

§. 89. Privitor la aceea, că o alegere, de a fost atacată, prin un protest, e bună ori nu, hotărăște Curia regească.

Rînduile de cari are să se țină Curia în judecarea acestor treburi, se află cuprinse în o lege deosebită, anume.

Până să se facă acea lege, asupra alegerilor protestate, hotărăște casa deputaților, de sînt bune ori nu.

(Va urma.)

Un cuvînt potrivit.

Di Filimon Cosma ne trimite scrisoarea de mai jos, căreia cu plăcere îi dăm loc, fiind ea din inimă isvorită, și avînd ea menirea de a străbate la inima fiecărui cetitor al nostru.

Iubite sătean Român!

A trecut iarna, pămîntul 'și-a lăsat straiul cel alb și începe a se învăli în covor verde. Toate rîurile cari în restimpul iernii erau acoperite cu ghiață, acum curg în spume argintii, dând murmur desfătător. Iarba încolțește, floricelele cele drăgălașe au început a răsări din pămînt și a ne desfăta cu vederea și mirosul lor plăcut. Insectele de tot soiul, cari până acum erau amorțite, durmind somnul de iarnă, încep a se mișca.

Cu un cuvînt toată natura pășește și se înalță la o nouă viață.

Iubite săteanule! Nici tu nu sta locului, pășește și mișcă și tu spre o nouă viață! Din toate, părăsește mai ales ospătăria Jidovului, cuibul de nefericire, groapa vieți

Paștile Țiganilor.

— Poveste. —

Sosit-a ziua Paștilor, mare bucurie a Țiganilor.

Ei cu bucurie așteptau Paștile, praznicul cel mare, rupăli-se o spinare. Și apoi se adunară mai întăiu ferării, că ei sînt măiestrii cei mai mari și încep a le vorbi Dada ferarul, fiind măiestrul cel mai mare: Vedeti voi, Țiganilor, cum vă ocărăsc Rumânii, că umblați prin sate și prin țeară și mâncați Paști cu ocară, dar' noi să scriem carte la Stanciu Paraleu, marele nostru arhieru (vlădică), ca să ne dea popă de moșie, de-a noastră sîmînție.

Apoi de sol se căștigară, până-'l aflară și frumos îl îmbrăcară: cu o cămașe nouă înouată, de nouă ani în gard acățată; când vîntul bătea, gura-'i alegea. Pe cap avea un comănac de ciornobae spălat, supt nouă trunchiuri țipat, în nouă poduri aruncat; și norocul lor, că a fost solul umăros-țolobos, că se

ducea comănacul până la tălpi jos; dar' a fost și încălțat după plac, mânca-'l-ar un drac, cu obiele, cu curele, cu cisme noue 'n picioare, numai tălpile toate au rămas goale.

Apoi s'a dus precum v'am mai spus și a găsit pe Stanciu Paraleu, marele lor arhieru, șezînd pe ilău, adevă pe nicovală, dar' așa era Stanciu de împodobit, precum în lume nime nu a văzut. Avea o paclie de anglie, pe ea petece o miie, dar' ațe nu se mai știe, că cătu-'i Țeara-Ungurească, nu află ată să-o cărpească, a fost pe ea pînză de un groșiți și ată de cinci florinți; în picioare niște cisme căputate, toate cu ațe înodate, când fugia în potloage se opria.

Solul cartea îi dădea. Stanciu pecetea o rupea, cartea o cetia și grozav se amărea și alta încep a scrie lui Mesardie Împărat, care ținea douăsprzece țeri vestite, adevă căte erau dela ritul (lunca) caricat până la ritul cel lat.

Apoi Mesardie le trimise popă pe Mătrăgună, că el e de viță mai bună și dascăl

pe înălțatul Porgație, să le spună câte-o predicăție.

Țiganii înțelegînd, că popa le-au venit, apoi cu el s'au stătuit, ca să le facă Paștile.

Popa încep a zice: Mergeți și vă strîngeți prescuri multe, aruncate prin curte, că sînt buruieni curate, de prin țeri bogate.

Dar' Românii ziseră: Faceți cum vă spunem noi și va fi biue de voi; strîngeți voi hirean, șofran și oțet de nouă ani.

Apoi începură a merge prin sate după alese bucate, adevă ferării prin sate, lingurari prin păduri, zlătarii prin țiguri, și strînsură Paștile, bată-'i Vinerile! Apoi se socotiră, unde să gătească Paștile? Delături de sat, sub umbră de gard, că acolo-'i locul mai curat. Atunci încep marele Porgație, a le spune-o predicăție, zicînd; *Tai pîhînța socotința ciornamila pila, tai poruncila la buteș șuman da cosov. Amin!*

Țiganii apoi ziseră. Așa să fie: Și începură a cere Paștile zicînd: Dați-ne, popo, Paștile, că nu mai pot aștepta Țigancele!

tale, loc de nenorocire pentru atâtea și atâtea familii, unde dacă sînteți mai mulți la olaltă ședeți ziulîța întreagă, amăgindu-vă cu vorbe, numai pentru a-i goi Jidanului butoiul de vinars, pe care tu trebuie să-l plătești cu bani scumpi, adunați din crunta ta sudoare.

Dumnezeu ți-a dat putere și ți-a zis să-ți agonisești pâinea întru sudoarea frunții tale. Tu nu ești creat de Dumnezeu pentru a petrece vremea în locuri nepotrivite, cum e cărcîma Jidanului, Dumnezeu nu te-a adus în lume, ca să lenevești, ci ca să lucrezi și să muncești nu numai spre a împlini voea lui Dumnezeu, ci și pentru a-ți câștiga cele de lipsă spre a-ți pute înoda mai cu ușurință nevoile traiului.

Voința Celui de sus, porunca Lui e ca să lucrăm, și noi trebuie să vrem a-i asculta poruncile, deoarece cel-ce nu ascultă, acela pedepsit va fi de Cel Preafalt.

Pilda pe care Dumnezeu însuși, Domnul nostru Isus Christos ne-a dat-o, trebuie să te însuflețească pentru lucru, iubite sătene! Căci precum Domnul nici-când nu a odichnit, ci dela facerea lumii neconținut a creat și precum Domnul nostru Isus Christos, până-ce a fost pe pământ de dimineața până în seară a lucrat spre mîntuirea oamenilor păcătoși, de aceea vorba hotărîtoare pentru noi să fie: tiner și bătrîn, bărbat sau femeie: *Roagă-te și lucră!* și te roagă de așa, ca-și-când munca nu ți-ar pute ajutara, și lucră, ca-și-când rugăciunea ar fi zadarnică!

SCRISORI.

Cacova-Jeri. 15 Martie 1896.

Domnule Redactor!

Cu toată stima vă rog a da loc în mult iubita noastră foaie „Foaia Poporului“ următoarelor rînduri, ca să vadă și alții cât de bine și cât de creștinește se poartă domni gendarmi cu bietul popor român; ca să se vadă cum păzesc ordinea, aceia cari sînt puși de a ține ordine în această nefericită țeară; ca să se vadă cum gendarmii, acești sbiri ai puterii, provoacă neliniște prin cruzimile de tot felul ce sîvîrșesc față de pacînicul popor român.

Duminecă în 8 Martie n. a. c. un flăcău din Cacova-Jeri, Iacob Drăgan, care face neguțătorie cu ouă, însoțit de doi copilandri,

Apoi popa zise să cânte cu el dimpreună, ca să-ți facă voe bună. După ce ei cântară, dascălul Porgație, ear' le spune o predică, zicînd: *O dudulare, duraule manghe ospin-teon leon, ocașă dada sarthița, mencioroi mancioromița, rupă-se Țiganilor vița, roca coca pandridos purde dada ciocanos, came came sustare muridos dada cu pîrul pe dos.*

Atunci purdeii cu Țigancele așteptau să capete Paștile, bată-i Vinerile; apoi când popa Paștile le dădea: care în gură le lua, de pământ se trîntea, din ochi sclipia, spume la gură făcea și îndată muria. Mai pe urmă veni baba Orhuna, bat-o Dumnezeu cu nebuna, zicînd: Părinte popo, dă-mi mie Paștile cu ocară, doar' atunci n'oi muri.

Atunci popa îi dădea, după-cum cerea; dar' când ea le înghițea, din ochi sclipia, din picioare se isbia și îndată muria.

Văzînd Țiganii, că Paștile lor sînt foarte otrăvitoare, ciubêrul cu Paști luară, la popa în cap îl aruncară și cu toți așa strigară: Bată-ți Dumnezeu popo ispovada, că nouă Paști nu ne mai trebă. Apoi popa se mîniă

Vasilie Drăgan și Filip Samilă, s'au dus în comuna Poșaga-de-jos să adue ouă, unde au și adunat o sumă bună, plătindu-le mai bine ca lipitoarea de Jidan, care e statornicit în acea comună. După-ce a adunat ouăle la o casă până le va sosi tovarêșul de neguțătorie Eliseiu Samoilă cu căruța, s'au dus la cărcîma lipitoarei, ce trăește sugênd sudoarea poporului din acea comună, casă mînce și bea puțin de osteneală. Jidanul plin de mînie, pe acești flăcăi români, că de ce au mers în comuna în care trăește dumealui, de scumpe ouăle, a trimis la căsăma gendarmilor, fiind post de gendarmi în loc, și venind un gendarm, care după sfatul șiindemnul perciunatului de Jidan, i-a luat înainte și i-a dus la căsarmă, sub cuvînt că *nu drept a neguțători cu ouă afară din satul lor.* Pe cei doi copilandri i-a încuiat într' odaie, ear' pe flăcău l-a dus într'alta, unde *legându-l de mîni,* trei gendarmi au început a-l *bate în chipul cel mai barbar până la sînge.* După-ce prin multe lovituri ce le-au primit dela acești sbiri ai guvernului maghiar, picînd jos fără simțiri aproape mort, ca să se convingă că mort e sau numai se prefăce, au început a-l *împunge cu acul în mîna stîngă.* Văzînd că în urmă împungăturilor nu se mișcă, au bătut un cuiu în padimentul odăii, peste care l-au pus cu sprtele. Și văzînd că nici această tortură drăcească nu-l face pe flăcău a se mișca, au început a țipa apă pe el până l-au umplut de apă ca scos din rîu, apoi l-au pus pe un sac cu paie.

Pe cei doi copilandri nu i-a mai bătut fiindcă căpătase cel mai mare pentru toți, i-a chemat să-l ducă de acolo pe cel bătut, care sta ca un mort. Abia de cătră seară și-a mai venit în fire, și a putut eși de acolo, țînîndu-se de cei doi copilandri, cari cu mari greutăți l-au putut țîri până la satul vecin Lunca, unde l-a aflat tovarêșul de neguțătorie Eliseiu Samoilă, care punîndu-l pe căruța l-a adus acasă.

Eată, unde am ajuns cu dreptatea ungrească, că nici pe căi cinstite să nu-și poată bietul popor român, care e încărcat cu tot felul de dări și aruncuri, câștiga ceva, fiind împedat de rîtoasele de lipitori, cari trăesc printre noi, de dragul căroră, gendarmii comit cele mai mari cruzimi față de asupritul nostru popor.

iv.

și așa le cuvîntă: Astă afurisenie vă dau, se vă fie numele ban și să umblați în lume și în țeară să strige Românii după voi: „Hacioară!“ și vă dau și alte stichuri zece, ca necuratul pe toți să vă frece, ori să vă îneca, și adecă:

1. Să vă fie căsile desfătate cu streșinile în pământ bagate, fumul pe unde va eși să steie în loc și să ese pe oblic, adecă pe ușe.
2. Să vă fie ușa o procoviță bițoasă, că așa vi-se stă la Țigani mai frumoasă.
3. Tutunul când nu vi-se va ajunge, chimșul (țeghea) în gură o veți suge.
4. Când va fi turta în spuză, toți să stați pe lângă ea, lingîndu-vă pe buze.
5. Când veți fi de vin amețiți, să stați cu ochii sclipiți și de trup țepeniți.
6. Cămeșă ce o veți purta pe spatele voastre, să fie îmbrăcată în piele de capră, să vă fie de trebă, ori de lână, să vă fie îndemănă.
7. Să umblați iute din picioare, să vă fie vorbele înșelătoare, ca să nu muriți de tot de foame.

Loc deschis. *)

Convocare.

„Reuniunea învățătorilor rom. gr.-or. din despărțemîntul Cohalmului“ își va ține ăntăia adunare generală din acest an, Duminecă în 31 Martie st. v. a. c., în opidul Cohalm, la care se potesc a lua parte toți membrii, precum și alți binevoitori ai școlii. Epitropiile parohiale și școlare sînt îndatorate a prevedea pe învățătorii-membri cu diarne de 1 fl. pașal de călătorie.

Program:

1. Deschiderea ședinței prin presidiu, la 10 oare a. m.
2. Apelul nominal.
3. „Adjectivul“, prolegere practică din istoria naturală, de inv. Ioan Ciucan.
4. „Buha“, prolegere practică din istoria naturală, de învățătorul Ioan Buzete.
5. „Sarea“ lecțiune practică din mineralogie, de învățătorul Avram Niculescu.
6. Introducerea în istoria patriei despre popoarele de astăzi și cele vechi a patriei noastre; lecțiune practică, de învățătorul George Maican.
7. Încasarea taxelor.

Din ședința comitetului ținută la 26 Februarie 1896 în opidul Cohalm.

Nicolai D Mircea,
președinte

Ioan Bănușiu,
notar.

Mulțumită publică.

Dreptcredincioșii bisericii rom. gr.-or. ort., din comuna Mogoș-Mămăligani, protopopiatul Lupșa, aduce și pe această cale ziaristică, cea mai călduroasă mulțumire Înalțului ministru de culte și instrucțiune, pentru-că s'a îndurat prea grațios a dărui în timpul acesta critic, pe seama bisericii de aici 100 fl., cari au fost ceruți pentru repararea și sfințirea bisericii, ce s'a sîvîrșit în anul 1894, la 18 Septemvrie.

Și totodată, comitetul parohial își exprimă cea mai călduroasă mulțumire și următorilor domni și doamne, cari s'au îndurat a contribui cu bani pentru cumpărarea următoarelor obiecte, și anume un policandru care s'a procurat din Pesta cu 48 fl., o cruce de mână cu 15 fl. și un signal cu trei tonuri pentru sfînta liturgie; Iuliu Holder,

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

8 Să aveți pe trup haine bine așezate, dar' de alții purtate, cămeșile fără cheutori, spintecate până subsoari.

9 Căi cei nebuni, de Românii părăsiți, de voi să fie primiți, prin țîrguri lăudați și jucați.

10. Să nu fie deci nici un oraș, nici un sat de voi neumblat, ori unde va fi țîrg să vă stringeți toți în el pe rînd și de norocoși ce-ți fi, veți ședea pe pământ jos, că așa vă stă mai frumos.

Dar' dascălul Porgație tot le-au mai dat și el o predică, zicînd: Vă dau și eu o rugăciune, să nu fiți de tot de ris în lume, aceasta să o învățați iubirii mei, dela orhuni pîn' la purdei, și adecă: *O cenași tatalașul nostru! Vedușnicu, cotro-cotro strălucita dadi? Din Dadi-Basadi, ochenor, polenor, davleonari, davlischi sau rachii, caramina madhichiu, puterea mai pe sus, șunca, slăntina, bau, bou, neu, geu, Amin!*

Țiganii cu drag îl ascultau și apoi îi mulțumiau și pe popă îl afurisiau.

Ioan Gaița
econom în Moșnița-Bănat.

învătător gr.-or, în Mogoș-Mămăligani 8 fl. Samfira Jurca din Bucium-Sat 6 fl., Vironica Trifa din Bucium-Poeni 5 fl., Ioan Dan, cantor din loc 2 fl., Macaveiu Dubel, econom 1 fl., Moise Urs și soția din Bucium-Muntari 2 fl., Ioan Cioara din Tecsești 1 fl., Ioan Chermeș 1 fl., N. N. 2 fl., Clement Costinaș, Verbunc 1 fl., Ioan Bucur, inv. gr.-or. 1 fl. Nicolae Cristea, econom 1 fl., Ioan Jantea, student. abs. din Sohodol 50 cr., Szabó Lajos, executor reg. din Abrud 1. fl., Simion Costinaș 50 cr., George Suci, econom 1 fl. Iosif Birluț I. Niculae 1 fl., Achim Cutean Cocu 1 fl., Mihail Holhorea, econom, Șasa-Vința 50 cr. Nicolae Dumitraș, Șasa-Vința 50 cr., Clement David al Mariei 50 cr., Zanati Gábor, jude reg. în Abrud 2 fl., Ivanovici Franczi, diurnist în Abrud 50 cr., Iosif Negru primar com. în Mogoș 1 fl., Pavel Coc, econom 1 fl., Leon Hajio, econom 50 cr., Todor Negru a Nonului 50 cr., Sofia Negru din Mogoș 1 fl., Regina David, preoteasă în Mogoș 3 fl., Ioan Coc a Tini 50 cr., Nicolae Blag, econom 1 fl., Tanase Praja, econom 50 cr. Iosif Cipa, econom 50 cr.

Suma 50 fl. Și toate aceste fapte nobile și mărețe s'a dus în deplinire sub conducerea și stăruința parochului din loc.

Mogoș-Mămăligani, la 16 Martie 1896.

În numele comitetului psrochial:

Vasile David
paroch gr.-or.

CRONICĂ.

George Cârțan în Roma. Ciobanul din Oprea-Cârțișoara, despre care s'a mai scris în foaia noastră, inspirat de iubirea față de tot ce aduce aminte de strămoșii noștri Romani și de leagănul neamului nostru Italia, s'a dus la Roma, de unde a venit Luni, vesel, voios și însuflețit pe deasupra. Pe unde a umblat — și a umblat mult — la București, Pesta, Viena, Sigmaringen, locul nașterii reginei României, la München, Graz și pe urmă la Roma, numai cinstea a făcut. A vorbit cu mulți bărbați însemnați cărora le mulțumește din toată inima pentru dragostea arătată față de el. Cârțan s'a dus la Roma pentru-ca se vadă pe frații Italiani și lucrurile din vechime, la a căror privire și cel mai amorțit de simțiri trebuie să tresară. Ministrul cultelor din Roma l'a primit foarte bine, cinstindu-l și cu un chip al columnei (șireag) lui Traian, pe care a adus-o acasă dimpreună cu niște fotografii ale sale și cu niște scrisori de salutare din partea unor bărbați însemnați italieni cum sunt deputați vestiți ai Italiei: Imbriani, Sanguinetti, Basetti și Pipitone, cari cu toții au trimis salutări fraților Români (Salute ai fratelui Rumeni). — Când vom ajunge, ca fiecare țeran român se arete aceeași dragoste față de mama Romă, pe care o arată ciobanul Cârțan?

Earăși prigoniri. Episcopul din Gherla a refăcut prigonirile împotriva părintelui Lucaciu. Urgisitul episcop a dat poruncă protopopului Stefan Pop, ca să ceară dare de seamă părintelui Lucaciu, pentru-că nu a fost acasă în două zile și altă-dată cinci zile. Episcopul Szabó tot el rămâne; nu se schimbă căci e în firea lui de a fi rău.

Curată năzdrăvanie ce face „Societatea de drum de fer“ din Alba-Iulia. Eată ce ni-se scrie din Presaca: „Societatea ungurească de drum de fer“, care a făcut drumul de fer la Zlatna, 'mi-a tăiat grădina casei în două fără de a-'mi plăti un singur crucer. Nici fân în

șură nu 'mi este iertat să țin, căci zic domnii că nu-'i iertat. Sânt silit a lua lumea în cap, să-'mi las cele câștigate cu atâta chin.

Tihăilă Haneșu, econom.

Ficiorul lui Kossuth e leit poleit ca și tatăl seu; umblă în toate unghiurile țării ca se fericească — mă rog d-tale — pe toți locuitorii acești țeri. Și încă cum vrea el să-'i fericească? Uie cum! Fiecare să intre în partidul seu din diet, țerii, care luptă pentru-ca Țeara-Ugurească să fie de sine stătătoare și să nu mai aibă nîi în mîneacă cu Austria și cu Împăratul ei, care e și al nostru. Așa Luni, la începutul săptămînei patimilor, Feareanț — căci așa se numește tinărul de bună nădejde, s'a dus la Nagy-Körös unde a strigat în gura mare, că ele ficiorul acestui Kossuth, care în 48 ar fi putu dărîma Viena din temelie printr'un singur cuvînt și cei-ce locuiau în curtea împărătească — adecă și Împăratul — nu s'ar putut mîntul nici unul. Așa a grăit Kossuth la începutul vorbirii, ear' la sfîrșit, ea să fie vorbirea și mai boacănă a spus, că cei de pînura sa totdeauna au fost și sînt credincioși Împăratului (!). Câte-o dată prinde bine și zicala românească; Nați-o irîntă: că 'ți-am dres-o!

Un adevăr trist. Noi știam despre compatrioții noștri Unguri, că-'s orfani și de fire și de gândire. Acum vine un Ungur de baștină, Érdy Lajos după nume, și ține o lungă cuvîntare, în care spune adevărul adevărat, că cîntarea Ungurilor n'are puterea de a înainta, cu un cuvînt, deși e puțină și mică, ea nu va înflori, pentru-că așa e firea ei. De le-am fi spus-o noi, ar fi turbat de mînie, așa se mulțumesc cu o sudalmă mai domoală.

Prăvălia industriașilor români. Atragem atențiunea cetitorilor noștri la anunțul de pe pagina 7. Direcțiunea însoțirii s'a îngrijit de vinuri curate și adecă: shery, desert și de masă, care se întrebuintează cu apă. Toate aceste se pot cumpăra cu prețuri moderate. Mai ales în preajma sărbătorilor sîntelor Paști poate face ori-cine încercare ca să se convingă, că așa vin bun nu se găsește în piața Sibiului.

Noul contract. Sa hotărît, că la purtarea cheltuelilor Austriei și Ungariei, cea dintăiu să dea 52 părți, ear' cea de a doua 48 părți la sută. Ungurii deși plătesc mai puțin, totuși sînt necăjiți pe austriaci, că le-a mai mărit cheltuelile.

Concert, teatru și joc. Școlarii din comuna Boița vor da o petrecere, al cărei venit curat e destinat „Reuniunii pompierilor români“ de acolo. Petrecerea va fi a doua zi de Paști.

AVIS! Concertul din Mercurea, vestit pe ziua a 2-a de Paști, nu se va ține din cause neprevăzute. Balul însă se va ține, la care ne luăm voce a invita on. public.

Arangiatorii.

Știri mărunte. În orașul Kecshemét au fost asentați trei gemeni deodată, un lucru care foarte rar se întîmplă.

Ungurul Orosz Jozsef, care s'a așezat în America, 'și-a împușcat drăguța, care era tot Unguroică. Judecătoria de acolo l'a pedepsit la moarte prin ștreang. Acesta e al doilea Ungur care a fost pedepsit așa de rușinos și încă în America. Frumos se poartă și în străinătate!

Reuniunea rom. de agric. din comit. Sibiului.

(Distribuire de semințe de nutrețuri).

În ședința comitetului central ținută astăzi, s'au distribuit între membrii „Reuniunii“ în mod gratuit 69 chg. sîmîntă de trifoiu, 12 de napi de nutreț și 32 chg. sîmîntă de luțernă, și anume:

a) sîmîntă de trifoiu:

Ioan Gârbacea, proprietar în Sibiu; I. Iosof, paroch în Tilișca; Ioan Cîndea, protopop în Avrig; Valeriu Florian, preot și invătător în Racovița; Ioan Petrișor, paroch în Cornățel; Petru Ciora, oficial de cassă în Sibiu; Ioan Olariu, invătător în Roșia-săsească; Constantin Herța, compt., Nicolae Neamțu, inv.-diacon, Dumitru Lăpădat, inv. toți din Seliște și T. Liviu Albini, cand. de avocat în Sibiu. La toți câte 2 chlg. Avram S. Pécuarariu, administrator protopresb. în Dobra; 3 chlg.; Neaga V. Iosof, văduva preot. în Tilișca 4 chlg. George Munteanu, proprietar în Mercurea; Nicolae Cărpinișan, paroch în Răhău, Ioan Georgescu, invătător dirigent în Scoreiu. La toți câte 5 chlg. Ioan Slăvescu, jun., capelan-inv, Simeon PISOIU, Nicolae Slav, econom, Ilie Brana, invătător, Ioan Dragomir, Ioan Slav, Nicolae Gurean, Toader Prica, toți economi din Mohu. La toți câte 1 chlg.

În fine câte 4 chlg. comunei politice Ludoșul-mare, Sebeșel, Topârcea și Veștem cu rugarea de a le distribui între acei economi, care doresc să cultive trifoiu.

b) sîmîntă de napi de nutreț:

George Muntean, proprietar, Mercurea, Stefan Millea, notar în Tilișca (pentru d-sa și pentru comuna politică Tilișca și George Bratu, econom). Ioan Cîndea, protopop în Avrig; Simeon Iancu, notar în Mohu; Dumitru Bilă, invătător în Șura-mare; George Bobeș, paroch în Sibiu. La toți câte 1 chlg. Ioan Bratu, invătător în Tilișca; Ioan Chircă, vice-notar în Seliște; Ilie PISOIU, primar, Ioan Dragomir, Ioan Slav, Ilie Slav, Nicolae Gurean, Toader Prica, toți economi din Mohu, Valeriu Florian, preot din Racovița; Ioan Micu, Ioan Cica și Romulus Posa, toți economi din Roșia-săs. La toți câte 1/2 chlg.

c) Sîmîntă de luțernă:

George Muntean, proprietar în Mercurea; Stefan Millea, notar; Comuna politică Tilișca; George Brate, econom, Ioan Bratu, invătător, Petru Juga, paroch toți din Tilișca; Ioan Iuga, și Ioan Beu, proprietar din Apoldul-rom.; Ioan Petrișor, paroch în Cornățel. La toți câte 2 chlg. Nicolae Cărpinișan, paroch în Răhău; Dumitru Băilă, invătător în Șura-mare. La ambii câte 3 chlg. Ioan Cîndea, prot. în Avrig; Ioan Chirca, vice-notar în Seliște; Ioan Slăvescu sen., paroch; Simeon Iancu, notar; Ilie PISOIU, primar, Ioan Dragomir, Ilie Slav, Nicolae Gurean, toți economi în Mohu. La toți câte 1 chlg.

Pachetele de semințe, provăzute cu adresele celor împărțesiți se află depuse în magazinul de semințe L. Reschner din Sibiu, Piața-mare (Strada Pintenului nr. 4), de unde se pot lua în primire pe lângă o simplă adeverință de primire.

Cei împărțesiți cu semințe sînt rugați a face la timpul seu comitetului Reuniunii raport despre rezultatul recoltei.

Asupra cererilor intrate pentru semințe de cânepă italiană — comitetul se va pronunța ulterior.

Din ședința comitetului central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului“, ținută la 19/31 Martie 1896.

Dem. Comșa,
președ.

Victor Tordășianu,
secretar.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Balteș.
Proprietar: Pentru T. L. Albini sub sechestru: Iosif Marschall.

POSTA REDACȚIEI.

Tuturor cetitorilor noștri:

Sărbători vesele și fericite.

«Floricescu» în Romoșel. Că d-ta ești numai de 18 ani, aceasta nu se vede din poeziile d-tale. Acelea sînt așa de rele, ca-și-cînd le-ar fi scris un bătrîn de 60 ani. Dar' nu-ți pese! Poate cînd vei fi în etate de 20 ani, vei scrie mai bine.

«Necunoscutului». Și ai scris «Rușine s'le fie!» și noi am cetit. Cetitorii noștri îns' nu pot fi împărțeșiți de faptele urite ale celor șapte femei. »Foaia Poporului« — încă-odată o spunem — nu e canalul prin care s' se scurgă toate spurcăciunile.

D-sale T. I. Bicalat. În nrul acesta n'am vrut s' amărîm inimile cetitorilor cu astfei de vesti supărăcioase.

D-lor Petru Pascu, Ioan Popovici și Emanuil Barbulescu. În nrul viitor, căci sîntem îmbulziți de material, de am put' umplea multe foi de ale noastre.

LOTERIE.

Tragerea din 28 Martie n.

Budapesta: 52 78 8 35 66

Tragerea din 1 Aprilie n.

Sibiu: 42 19 76 72 67

FĂINĂ!

Mare deposit de făinuri în tot soiul precum și

făină roșie pentru vite și porci,

recomandă cu prețuri moderate

FRANZELĂRIA LUI

Petru Moga,

strada Cîsnădiei nr. 44,

Sibiu.

[1069] 5-5

Pentru atelierul de curelărie și șelărie de lux al domnului

[1200] 1-3

Alexandru Predovici

în Rîmnic-Vâlcea (România)

se caută pe lângă condițiuni favorabile

O calfă

bine instruată în bransa aceasta, precum și

Un ucenic,

care s' fie pregătit cu 3—4 clase primare, din familie bună și onest.

Condițiuni: Se aibă etatea de 13 sau 14 ani; 4 ani timp de învățatură, în care timp primește hrană și spălat; sau 5 ani timp de învățatură, cînd apoi va fi provăzut cu toate cele de lipsă.

Trifoiu

ÎN CUALITATE PRIMA

100 chgr. fl. à 32.—

50 " " " 16.50

1 " " " —.35

Măzărîche

1 hectolitr fl. à 5.50

vinde [1127] 4-4

N. Vidrighin & Comp.,

Sibiu, Piața-mare Nr. 20.

Avînd de cuget a furnisa toate mărfurile mele pentru bani gata în mod ieftin, îmi iau voe încă de azi a oferî spre vînzare

Pentru ori-care preț

mai ieftin ca la

vînzare totală (Ausverkauf)

toți articlii dir marele și variatul meu deposit de vestminte pentru domni și băieți, fabricat propriu; ghețe de dame și domni; pălării, cravate, ploiere și umbrele, asigurând pe mușterii mei de o mulțumire în toată privința.

Totodată atrag atențiunea, că cu același principiu m' îngrijesc de

marele meu atelier de croitorie

condus de un croitor cît se poate de bun și provăzut cu toate speciile cele mai alese de materii indigene și străine veritabile de lână, în care

de azi începînd

se efectuesc cu prețuri teribil de ieftine tot felul

de comande de măsură

în restimp de 24 ore.

Zace deci foarte potrivit în interesul p. t. publicului a se convinge de fapt despre toate aceste asigurări cît se poate de iute.

Toți articlii pot fi cumpărați și pe lângă plățirea în rate între împregiurările cele mai favorabile.

[1066] 15-22

Cu deosebită stimă

ISAK ASCHER,

atelier de croit și mare deposit de vestminte pentru bărbați și băieți, Sibiu, str. Cîsnădiei nr. 4-6, edificiul comandai de corp.

Prăvălia industriasilor români
Strada din Sibiu,
Cîsnădiei Nr. 27.

Pe lângă alți articli de consum se adă tot felul de delicatețe în cărnuri, toate preparatele pariser, sa-
caviar și cașuri; din pești: alifis, sardînii și păstrăvi;
emental, trapist și casecaval; brînzături și cașcavale;
cucască; mai departe rabat turcesc și halva. Se mai adă
semințe de lăuternă și trifoiu plombate scutite de fal-
sificare. Toate marfurile sînt căștigate din cele mai
bune isvoare, se expediază prompt francate cu cele mai
cipățiune în pachete cu porto foarte ieftin.

Directiunea
Instituii de credit și depuneri a industriasilor români
din Sibiu.

[873] 7-

În librăria lui W. Krafft în Sibiu
se afla de vânzare: [1153] 2-6

„Părți alese din Istoria Transilvaniei“

de

George Barițiu.

Opul întreg în 3 volume costă 10 fl. broș., fl. 11.50 leg.

Volumele singuratic se vând:

Broșurat vol. I. fl. 4.20, vol. II. fl. 4.—, vol. III. fl. 2.80.

Legat „ I. „ 4.70, „ II. „ 4.50, „ III. „ 3.50.

Tot acolo se află și

„Dicționarul unguresc-românesc“.

Broșurat fl. 2.50, leg. fl. 3.—.

O carte folositoare este

Instrucțiuneaîn afacerea dărilor de beutură, de consum
și de vânzare pentru

vin, bere, carne, zahăr și spirtuoase

și se află la [882] 5-5

Emanuil Barbulescu,

învățător în Pesac.

Prețul 14 cr. trimisă franco.

Revânzătorilor rabat cuvenit.

Svetozar Ionescu,

singurul păpucar român

în Verșeț, [1102] 3-3

recomandă p. t. publicului atelierul seu
bine asortat, în care se lucră cisme
și păpucei de toată forma, în modul cel
mai fin, mai trainic și mai ieftin.**„VICTORIA“**

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 90.000.

Depuneri fl. 900.000. Circulația anuală fl. 10,000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5%
interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc
îndată la pesentarea libelului fără abdicere.Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează
după sosirea comanda.

Direcțiunea institutului.

[397] 6-50

3 medalii de aur
15 de argint
12 diplome de
onoare și recu-
noștință.Liferant al curții c. și r.
austro-ungare.Să se observe bine
marca și să se
ceară exclusiv
fluidul de restitu-
țiune a lui
Kwizda.**Franz Joh. Kwizda.****Fluidul de restituțiune**

al lui

KWIZDA

[1794] 30-40

apă de spălat pentru cai. Prețul unei sticle
1 fl. 40 cr. v. a.De 30 de ani întrebuințată în grajdurile curții și ale militarilor și
civililor, pentru întărirea după strapăte mari, la scritituri, înțep-
erea mușchilor etc., face caii să presteze mult la trainare.

Depositul principal:

Farmacia cercuală

Korneuburg I. Viena.

Liferant al curții reg.
române.Se capătă în
toate farmaciile
și drogueriile
din
Austro-Ungaria.**Fabrică de casse.**Am onorul a aduce la cunoștința p. t. publicului,
că am mărit atelierul meu și am arangiat o fabrică
de casse.Spre incredințare, că furnizez numai marfă bună
și frumoasă, servească împregiurarea, că vând casse
fabricate exclusiv numai de mine, și stă în voea fie-
cărui a să convinge cu prilegiul comandelor în atelier
despre bunătatea materialului și conștientiositatea exe-
cutării.Încredințând p. t. publicul pe deplin, că atât la
cassele nouă cât și la reparaturi și deschideri voi face
cele mai ieftine prețuri și voi executa în cel mai
conștientios mod toate comandele, semnez în speranța
unei clientele binevoitoare [950] 4-

cu distinsă stimă

Gustav Moess,

strada Poplăcii-mare Nr. 8.

Comunelor bisericesti și politice li-se acordă și plățirea în rate.